

Mestitz Albert Gyermekei

Ők Mestitz Albertnek, édesapám bátyjának a gyerekei. 1909. január nyolcadikán készült a kép, Marosvásárhelyen. Mestitz Albert [Marosvásárhely, 1867 -- Marosvásárhely, 1937] vezette a bútorgyár Fő téri bútorüzletét. Ott volt egy házunk, és ők benne laktak. Ő elvette egy másod-unokatestvérét, Mestitz Saroltát [Raudnitz, 1865 -- Marosvásárhely, 1937] Csehországból. Albert bácsi elment oda üzleti ügyben, vagy nem tudom, miért, és ott ismerte meg, és beleszeretett. Szép és édes volt a nő, hát én mindennap felszaladtam hozzájuk, úgy imádtam. De soha nem tanult meg tisztességesen magyarul. Négy gyerekük lett, két lány és két fiú: Vilma, Paula, Sándor és Ernő. Sándor, a legnagyobb fiú (balról a második) velünk együtt nőtt fel. Később Temesvárra került, de amikor Marosvásárhelyen magyar világ lett, hazajött. Együtt deportáltak el vele. Valahova Varsóba került. Amikor harcok voltak, reggel ki kellett vonuljanak, s őt otthagyták egy fejsebesüléssel. Mikor este vissza tudtak jönni, fel volt ott égetve minden. Ma sem tudom, hogy odaveszett-e vagy elvitték valahova. A másik fiú, Ernő (balról az első) itt volt az üzletben az apjával, s feleségül vette az egyik keresztény barátnőmet. Vilma (jobbról az első) Medgyesre ment férjhez, Grünfeld Dezsőhöz, aki egy nagyon jó ember volt. Jómódú, nagyon gazdag életet folytattak. Az egyik fiú tizennégy-tizenöt éves volt, mikor kiment Izraelbe [akkor: Palesztina]. Ez akkor volt, mikor két hajón vitték a gyerekeket, s az egyik hajó elsüllyedt [1944 augusztusában 3 hajót indítottak útnak Izrael felé: a Morina, a Mefküre és egy Bölbül nevű hajót. A Mefküret elsüllyesztették. -- A szerk.]. Szerencsére ő a másik hajón volt. Eleinte egy kibucban volt, szerette ott. Három-négy év múlva a testvére utánament, ugyanabba a kibucba. Volt még egy lánya Albert bácsinak, Paula (jobbról a második) itt élt, Marosvásárhelyen. Én tőle tanultam a kozmetikát, nagyon szép kozmetikája volt. Volt egy drogériája valakivel, s mikor látta, hogy a magyarok nem kontrollálják a munkát, fent az üzletben -- pár lépcsőt kellett menni --, egy kicsi szobácskában szépen folytatta a kozmetikázást. Dolgozott mint drogérista [drogista], és voltak páciensei. Férjhez ment egy románhoz, Drădeteanu Timuhoz, aki a munkainspektorátusnak [munkaellenőrzésnek] volt később a főnöke.